

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 20 DE DESEMBRE DE 2019 | Número 64

PÀG. 3 | CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA
L'Eucaristia ens envia...

PÀG. 5 | JESÚS RENAU
Un bon cava

PÀG. 7 | PROTECCIÓ MENORS
Abolit el secret pontifici per als casos
d'abús sexual

PÀG. 12 | EDUCACIÓ
Lestonnac dissenya un supermercat
solidari virtual

PÀG. 14 | DANIEL CARAVACA
"L'Església Episcopal és la via mitja entre
Roma, l'Ortodòxia i la Reforma"

PÀG. 19 | VILAFRANCA
100 anys de la concessió del títol
de Basílica

PÀG. 25 | TRADICIONS
On escoltar el Cant de la Sibila
la nit de Nadal?

**L'exclusió social és més gran
a la diòcesi de Barcelona | PÀG. 9**

PÒRTIC

“... i tan pobres com som. Jesús ja serà nat”. Aquestes ratlles del poema ‘Nadal’ de Joan Salvat-Papasseit serviren per emmarcar la tasca de Càritas. Una de les moltes entitats religioses que cada Nadal també ens porten els pobres a la nostra taula descrivint una realitat que no sempre ens ensenyen. Per un Nadal on sapiguem veure més enllà dels aparadors, des de la redacció de Catalunya Religió us desitgem Bon Nadal i una bona entrada d’any.

SUMARI

3 Panoràmica

L'Eucaristia ens envia..., per CPL
Un bon cava, per Jesús Renau

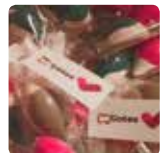
7-27 Actualitat

El Papa aboleix el secret pontifici per als casos d’abús sexual
L’exclusió social és més gran a la diòcesi de Barcelona
Lestonnac dissenya un supermercat solidari virtual
Daniel Caravaca: “L’Església Episcopal és la via mitja entre Roma, l’Ortodòxia i la Reforma”
100 anys de la concessió del títol de Basílica a Vilafranca
Primera visita del nunci a Catalunya per imposar el pal·li a Planellas
Una proposta de noves oracions per a la missa
On escoltar el Cant de la Sibil·la la nit de Nadal?

28 Recull de premsa | Sentència a l’art de la Franja - Decepció i esperança de l’Església per la Cimera del Clima

29 Agenda | Misses del Gall - Misses de Nadal - Cant de la Sibil·la

31 La setmana a les xarxes

L'Eucaristia ens envia...

**PER CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA (CPL)
A EL CIM S'ACOSTA**

Avui dediquem aquest article a la comunió i els seus ritus de preparació i al comiat. Tota la celebració condueix cap a aquest darrer moment: participar de la taula parada, alimentar-se del cos i la sang de Jesucrist. És el banquet pasqual, al qual és convidada l'Església. Tres ritus preparen i porten a aquesta participació en el banquet.

1. El pàrenostre: La pregària del Senyor, la pregària dels fills al Pare, reprèn per una banda tot el sentit de la pregària eucarística, convertint en petició tot allò que l'Eucaristia actualitza i fa present. I per una altra, manifesta l'anhel de tot allò que se'ns donarà sacramentalment en la comunió: el pa d'aquest món i el pa de vida, el Regne, el perdó de Déu, la capacitat de perdonar-nos mútuament, l'alliberament del mal.

2. El gest de pau: En un món dividit, i en una Església que viu dintre seu també aquestes mateixes divisions, fer el gest de pau no té només un sentit de reconciliació individual, sinó també col·lectiva: afirmem que aquestes divisions seran superades, afirmem que sacramentalment ja ho estan, i afirmem que volem lluitar perquè se superin (és a dir, lluitar perquè hi hagi igualtat en el camp dels diners, perquè no hi hagi enemistats per raó de classe, raça, cultura, etc.).

3. La fracció del pa: El sentit del gest és prou clar, i per això valdria la pena de potenciar-lo: de l'únic pa que és Jesucrist, en participa tota l'assemblea, de manera que tota l'assemblea no és ja una juxtaposició de persones soltes, sinó una comunitat que participa del mateix aliment, Jesucrist.

Combreguem amb el pa i el vi de vida

Després d'aquests tres ritus de preparació, arribem al moment de la comunió. Processionalment, l'assemblea s'acosta a la taula i el president de la celebració i els seus ajudants distribueixen **el pa i el vi, en nom de Jesucrist**.

Acabada la comunió, tothom s'asseu i es fa un espai de silenci més o menys llarg. Un espai de pregària personal i de relaxació després de la intensitat de la comunió.

I tot aquest ritu es clourà amb l'oració postcomunió. El sentit de l'oració postcomunió és, sempre i de diferents maneres, recordar agraïdament l'aliment rebut, i demanar que la seva acció continuï en nosaltres.

Els comiat que ens envia

La benedicció és l'acte central del comiat, que convindria que tingués relleu suficient, de ma-

nera que l'assemblea se senti enviada a continuar cada dia allò que aquí ha celebrat, amb la força de la Trinitat.

A continuació hi ha el comiat. Són les paraules finals, que contenen amb la màxima senzillesa les veritats més definitives: el desig de pau, que és el bé escatològic per excel·lència, i la resposta d'acció de gràcies a Déu per aquest do.

És un moment breu i senzill, però també un moment ple: l'assemblea reunida es dispersa, el celebrant invoca damunt d'ella la força i la benedicció de Déu perquè allò que s'ha celebrat continuï en ella, l'assemblea es disposa a **continuar la festa del diumenge** i la vida quotidiana habitual **amb la gràcia i la pau del Senyor...**

L'Eucaristia ens envia a ser testimonis de l'amor de Déu.

Fotografia: Cyclonebill sota llicència CC 2.0.

Un bon cava

JESÚS RENAU
A VISIÓ POSITIVA

Sí, és cert que durant molts anys vas estar fugint de la buidor i la tristesa i cercant la pau... però no la trobaves. Vas assistir a moltes escoles de pensament –per cert interessants–, vas llegir i et vas entregar a la serenitat d'una teràpia psico-mental que et va anar força bé. Però no trobaves el que el cor et deia que segurament existia.

Un dia, cansat ja de tanta investigació, d'haver trucat a tantes portes que prometien aquell silenci que és capaç d'abraçar-te i fins integrar-te en el mar de la totalitat... vas dir-te: "Prou! No és possible! Abandono. Altres persones sembla que han arribat a respondre al gran interrogant

sobre el sentit de la vida i la plenitud; però jo, no. Ho deixo córrer, i senzillament em conformo a viure, senzillament a viure."

Vas començar a avançar pel camí d'un cert abandonament espiritual, ni que per fora segurament no es notava. La rutina de les hores, els dies, els mesos, la repetició dels calendaris i de les festes. No et mancava afecte; el que et mancava era un amor que donés sentit al cada dia i a la vida.

Convençut que això ja era impossible per a tu, un dia et va caure a les mans un fragment curt del que els cristians en diuen l'evangeli. El vas

llegir i vas experimentar que era nou. Portava llum i quelcom indefinit que et captivava. Un vell amic et va parlar dels quatre "evangelis". Vas començar a llegir-los i quelcom profund es movia dintre teu.

T'adones que tu sol no pots trobar el sentit profund de la vida, donant voltes i voltes al pensament i a les escoles dialèctiques. En canvi, aquelles lectures evangèliques et mostren que hi ha un quelcom de regal que se't dona, una bona nova que reps i no és fruit de la teva raó.

Jesús t'ha trobat, feia temps que et cercava. No és com Plató, ni com Sèneca o Kant; és viu, dins

teu. Jesús ha començat a ser el Camí. Molt més que un Mestre, molt més que un Savi, molt més que un Guia. És Amistat, és Projecte, és Subversió, és Amor i Vida.

I avui ho celebres. Has convidat uns quants amics i amigues i heu destapat un bon cava. Era l'aniversari de la trobada amb Jesús. El que viu, el que és en tu, el que il·lumina el cor i marca la pauta en amor.

El Papa aboleix el secret pontifici per als casos d'abús sexual

Dos documents destinats a deixar empremta: el **papa Francesc** ha abolit el secret pontifici en casos de violència sexual i abús de menors comesos per clergues, també ha decidit canviar la llei sobre el delictes de pornografia infantil, incloent dins els casos de *delicta graviora* -els delictes més greus- la possessió i difusió d'imatges pornogràfiques que involucrin a menors de fins a 18 anys d'edat.

El primer i més important document és un rescripte signat pel cardenal Secretari d'Estat, **Pietro Parolin**, que informa que el passat 4 de desembre el Pontífex va disposar abolir el secret pontifici sobre les denúncies, els processos i les decisions relatives als delictes esmentats en el primer article del recent *motu proprio* "*Vos estis lux mundi*". Aquests es refereixen als casos de violència i d'actes sexuals comesos sota amenaça o abús d'autoritat, casos d'abús de menors i de persones vulnerables, casos de pornografia infantil, casos de no denúncia i encobriment dels abusadors per part dels bisbes i superiors generals dels instituts religiosos.

La nova instrucció especifica que "la informació es tractarà de manera que es garanteixi la

seva seguretat, integritat i confidencialitat" establertes pel Codi de Dret Canònic per protegir "la bona reputació, la imatge i la privacitat" de les persones implicades. Però aquest "secret d'ofici", tal com es llegeix en la instrucció, "no obsta per al compliment de les obligacions establertes en cada lloc per la legislació estatal", incloses les obligacions de denúncia, "així com donar curs a les resolucions executives de les autoritats judicials civils". A més, als que realitzen les denúncies, a les víctimes i als testimonis "no es pot imposar cap mena de silenci" sobre els fets.

Amb un segon rescripte, signat pel mateix Parolin i pel Prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, el cardenal **Luis Ladaria Ferrer**, es van donar a conèixer també les modificacions de tres articles del *motu proprio*

"*Sacramentorum sanctitatis tutela*" (de 2001, ja modificat el 2010). S'estableix que sigui considerat com un dels delictes més greus reservats per al judici de la Congregació per a la Doctrina de la Fe "l'adquisició o possessió o divulgació, amb finalitat libidinosa, d'imatges pornogràfiques de menors de divuit anys per part d'un clergue, de qualsevol manera i per qualsevol mitjà". Fins ara aquest límit es fixava en els 14 anys.

Finalment, en un altre article, es permet que en els casos relatius a aquests delictes més greus, el paper de "procurador i advocat" pugui ser exercit també per fidels laics amb un doctorat en Dret Canònic i no només per sacerdots.

L'exclusió social és més gran a la diòcesi de Barcelona

“Amb l’acompanyament no en tenim prou: ens cal comprendre les dinàmiques socials que provoquen les situacions d’exclusió”. Amb aquesta premissa, el director de Càritas Diocesana de Barcelona, **Salvador Busquets**, ha volgut explicar els motius que han dut a Càritas a impulsar el primer estudi FOESSA a la diòcesi de Barcelona.

Durant l’esmorzar informatiu de Nadal, Càritas ha explicat les principals dades de l’Informe FOESSA de Barcelona, exposant que 1 de cada 4 persones (646.000 persones) de la diòcesi de Barcelona es troba en situació d’exclusió social. Busquets ha advertit que la situació és greu, i que Barcelona se situa per sobre de la mitjana catalana i espanyola en nivells d’exclusió social.

El director de Càritas ha indicat que municipis com Barcelona, l’Hospitalet, Cornellà o Santa Coloma concentren un major nombre de situacions d’exclusió, i que les dificultats per accedir a un habitatge, la precarietat laboral o l’acollida de persones migrants tenen una major incidència. “El nostre model socioeconòmic està deixant a persones, famílies i menors enrere, i

lluny de revertir aquesta situació l'estem naturalitzant", ha constatat Busquets.

Amb tot, el director de Càritas Barcelona ha afirmat que l'exclusió social no és inevitable, i que es necessita una resposta conjunta per part de l'administració. "Calen consensos a llarg termini, sobre tot en matèria d'habitatge, i polítiques transversals contra la desigualtat laboral, de gènere i d'edat, que promoguin una oferta suficient i de qualitat de prestacions i serveis", ha conclòs Busquets.

Més enllà de la pobresa econòmica

Per la seva banda, **Miriam Feu**, cap d'anàlisi social i incidència de Càritas Diocesana de Barcelona, ha centrat el seu discurs en la multidimensionalitat de l'exclusió social, un concepte que va més enllà de la pobresa econòmica. Feu ha destacat que 1 de cada 3 persones (prop d'un milió de persones) tenen dificultats per accedir o mantenir un habitatge digne, cosa que s'afegeix a la precarietat laboral que està creant el nostre mercat de treball (on 1 de cada 3 contractes duren 7 dies o menys). A més a més, un 4% de la població (100.000 persones) viu en

llars sense una alimentació bàsica i el 13% de la població (352.000 persones) han deixat de comprar medicaments i seguir tractaments per problemes econòmics. L'acumulació d'aquestes problemàtiques, juntament amb l'aïllament social i la manca d'una xarxa o comunitat de referència fa que les persones acabin caient en l'espiral de l'exclusió social, i es vagin quedant fora de la nostra societat.

Feu ha volgut advertir que l'exclusió social dels infants se situa en el 27%, i que les dones, les famílies nombroses i les famílies monoparentals són les que tenen un major risc de caure en l'exclusió social.

"Les dificultats econòmiques severes durant la infància deixen una marca profunda, i patir aquestes dificultats pot multiplicar per 2 la probabilitat de caure en la pobresa o l'exclusió en l'etapa adulta", ha explicat Feu.

La responsable d'anàlisi social de Càritas Barcelona ha recordat que vivim en una societat cada vegada més deslligada i desvinculada, i que si bé la renda mitjana a Catalunya ha augmentat un 2% en els deu darrers anys, la renda

de les persones amb menys recursos ha caigut un 9%.

L'Observatori de la Realitat Social de Càritas Diocesana de Barcelona

Abans de cloure la seva intervenció, Miriam Feu ha presentat l'Observatori de la Realitat Social de la diòcesi de Barcelona. L'observatori, que ja té la web **operativa**, vol ser una eina eficaç i veraç on trobar indicadors interactius de l'Informe Foessa, així com dades de Barcelona, Catalunya i Espanya relacionades amb la precarietat laboral i l'exclusió residencial, entre d'altres.

L'observatori es nodreix de les estadístiques oficials (INE, Idescat, Eurostat), però vol donar una visió pròpia i complementària a les dades publicades. L'observatori oferirà els indicadors abans esmentats, juntament també els estudis de Càritas Barcelona, com el darrer informe sobre habitatge o el proper informe sobre la situació de les persones en situació d'irregularitat administrativa.

Encara que no hi creguis, tots tenim un àngel.

Especialment per Nadal

Finalment, Càritas Diocesana de Barcelona ha presentat la **campanya** de Nadal “Encara que no hi creguis, tots tenim un àngel. Especialment per Nadal”. La cap de comunicació i relacions institucionals, **Anna Roig**, ha explicat que inicialment la campanya commemorava el 75è aniversari de Càritas Diocesana de Barcelona, però que va tenir tant bona acollida que es va decidir llençar-la de manera conjunta a Catalunya i a la resta d’Espanya com a campanya de Nadal.

L’spot mostra com un home de 50 anys busca feina de forma infructuosa. Després d’una llarga espera, un “àngel” li fa recuperar la confiança en si mateix i aconsegueix que el desenllaç de la seva recerca laboral sigui positiu. L’spot, que té presència a la televisió, premsa, suports exteriors, suports digitals i ràdio durant aquests dies, finalitza transmetent amb la veu en off el missatge: “encara que no hi creguis, tots tenim un àngel”.

L’equip d’Ogilvy Barcelona que ha fet possible l’spot està format per **Lluís Bassat**, **Camil Roca**, **Jordi Alavedra** i **Sergio Eransus**, junta-

ment amb la col·laboració de **Nacho Magro**, **Carles Lázaro** i la productora Oxígeno. Finalment, Roig ha recordat que aquest diumenge 22 de desembre es durà a terme la tradicional

col·lecta extraordinària de parròquies en favor de les persones que Càritas acull i acompanya.

CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#)

Lestonnac dissenya un supermercat solidari virtual

Diuen els estudiosos de la Bíblia que el fet que va propiciar la persecució de Jesús de Natza-ret per part de l'establishment de l'època va ser l'acte profètic de l'expulsió dels mercaders del temple, un dels pocs fets testimoniats pels quatre evangelistes. Lluny ja d'aquell fet històric, pot sobtar que el Col·legi Lestonnac de Barcelona hagi adequat temporalment part de la seva església com a mercat solidari nadalenc, però aquest fet pren sentit dins del pla pastoral del centre, que promou l'ús de l'espai sacre en diàleg amb el projecte d'educació de la interioritat dels alumnes així com el projecte d'educació per al desenvolupament vers una identitat cosmopolita global.

Aprentatge solidari

La gènesi de l'adaptació temporal de l'església escolar parteix de la necessitat de donar

resposta a la proposta innovadora de canvi de paradigma de la tradicional recollida d'aliments que va fer arribar Càritas Diocesana als responsables de pastoral de l'escola, que forma part de les "Escoles amb cor" reconegudes per la mateixa institució. El model de l'acostumada recollida d'aliments es basa en ajudes en espècies, però això no ajuda a que les famílies puguin escollir què mengen, afavoreix la pèrdua d'autonomia personal, es perd l'oportunitat de dur una vida socialment integrada, així com la possibilitat d'ingerir productes frescos o educar els usuaris en els seus criteris d'alimentació.

Arran d'aquesta situació, Càritas Diocesana va proposar al Col·legi Lestonnac de Barcelona la creació d'un mercat virtual, que ha rebut el nom de "Lestobravo", on els alumnes, després de fer la seva pròpia "llista de compra", passen pel mercat i compren simbòlicament els pro-

ductes escollits a un euro la unitat. L'import metàl·lic de la compra virtual es transforma en una tarja de compra real de Càritas Diocesana per a famílies en situació de vulnerabilitat en conveni amb diferents supermercats, de la qual es fa un seguiment per propiciar l'educació alimentària esmentada.

Retaules mòbils

La campanya ha estat organitzada i dissenyada pels alumnes de primer curs de l'ESO del centre, els quals han promogut l'activitat del mercat solidari a tots els nivells educatius, han projectat l'espai del mercat dins de l'església de l'escola, i han fet de caixers i gestors comercials durant l'horari d'obertura del mateix. Per tal de crear l'ambientació del supermercat solidari, s'han ressituat els vuit retaules mòbils en el tram de creueria proper a l'accés de l'església.

Aquests retaules, que en la part davantera contenen la iconografia pròpia de la titularitat de l'escola, en la seva part posterior actuen com espai lliure que ha estat dissenyat a mode de paradeta de supermercat amb una cartelleria i disposició dels productes corresponents dissenyats pels mateixos alumnes.

Amb aquesta actuació, l'equip de pastoral del Col·legi Lestonnac de Barcelona ha volgut fer properes, per una banda, l'espai de l'església a la comunitat educativa i, per l'altra, l'acció solidària als pares i mares que en aquestes dates van a veure les actuacions nadalenques dels seus fills que s'esdevenen en el temple escolar, que va ser reformat recentment i va ser nominat pels premis FAD d'Arquitectura de l'any passat.

Daniel Caravaca: "L'Església Episcopal és la via mitja entre Roma, l'Ortodòxia i la Reforma"

Daniel Caravaca té quaranta dos anys i viu a Mataró. Treballa a l'Ajuntament de Barcelona expedit llicències i està casat i té una filla de quasi dos anys. Fa escassament un mes que l'han ordenat com a sacerdot de l'Església Espanyola Reformada Episcopal (IERE).

De família "bastant anticlerical", aquest matoroní va estudiar als maristes de Mataró i va ser batejat i va fer la comunió per l'Església Catòlica. "La meua família pertanyia a l'Església Catòlica com a acte social i popular que no pas per creença", ens explica. Caravaca decideix estudiar Història de l'Art i comença a interessar-se molt pel tema de la Reforma. "A mi m'agradava molt la literatura europea i anglesa". Amb vint-i-cinc anys, afirma, ja es considerava "reformat". No compartia l'Església Romana, "el catecisme que se m'havia ensenyat no m'interessava" i, en canvi, se sentia molt atret pel món reformat.

En Daniel explica que sabia "molta teoria però poca pràctica" al respecte, coneixia molt sobre la Reforma a Europa "però d'Espanya no tenia ni idea". Comença a investigar una mica i acaba entrant a l'Església Evangèlica Espanyola, al

carrer Tallers de Barcelona. “No coneixia massa les diferències que hi ha entre les múltiples Esglésies cristianes”. Va estar-hi uns cinc anys però tampoc s’hi acabava de trobar. “A mi em cridava més l’Església Evangèlica de Suïssa, de caire més tradicional”, relata.

Primera incursió a la IERE

Investigant, en Daniel descobreix que l’única altra església reformada que hi havia a Espanya era l’Església Espanyola Reformada Episcopal, que és a la qual ell pertany ara, i que pertany a la comunió anglicana. Descobreix que la IERE té presència a Sabadell, i de fet l’església actual acaba de complir 116 anys a la ciutat del Vallès, però que a Barcelona també hi havia una ‘missió’, a l’església del Pare Abraham, on hi havia una cessió de l’espai. La portava un missioner australià. En Daniel, però, va anar a Sabadell alguna vegada i li va agradar, però no tenia cotxe, era lluny per a ell. Va conèixer aleshores el bisbe de la IERE i li va recomanar que anés a Barcelona, al pare Abraham, a la missió de la IERE que porta per nom parròquia de ‘Bon Pastor’. Era una missió perquè era molt recent. Compitava amb molts pocs fidels i tenia culte en an-

glès i castellà. Mentrestant, i estant ja a la IEE en Daniel va començar a estudiar Teologia. “Tenia interès en aprendre més i implicar-me”.

El missioner va marxar sis mesos al seu país i fan al Daniel Caravaca lector seglar. “A la nostra Església té un paper important, quasi com un diaca”. El lector seglar és la persona laica que porta la comunitat sobretot quan no hi ha prevere. Torna el missioner i en Daniel decideix anar a Sabadell perquè el rector, Guillermo Vilches, feia poc que hi era i necessitava ajuda. “Acabo Teologia i el bisbe em demana si puc ser diaca”. La diferència amb el lector és que ja té el tractament de reverend, que han d’anar vestits com a prevere, però fan en definitiva quasi el mateix que el lector seglar. “El diaca ja no és un laic, és un clergue, però no és un prevere”.

A la seva Església, explica Caravaca, tenen dones lectores, diaques, preveres i podrien tenir dona bisbe, tot i que encara no s’ha donat el cas. “El celibat a la nostra Església ni és obligatori, ni és requisit, però tampoc està prohibit ni mal vist practicar-ho”. El bisbe el nomena diaca el febrer de 2018 a Madrid, a la catedral. “Hem d’estar mínim un any per poder arribar a ser

prevere”, explica. Aquell mateix estiu també el nomenen delegat d’ecumenisme de tota Espanya de la seva Església.

Ser prevere però no ser rector

A l’estiu d’aquest 2019 el rector de Sabadell marxa a Puerto Rico a treballar. L’església es queda sense rector i el bisbe demana al Daniel ser nomenat prevere, però sense ser rector de l’església. “La nostra Església és petita i pobre, el sou de rector és molt baix, i jo ja tinc la meua feina. No em veia sincerament fent-me càrrec d’una església”, reconeix. Li proposen ser prevere però no ser rector. “Ser prevere perquè jo pugui donar el Sant Sopar”.

“Jo per col·laborar i ajudar l’Església mai diré que no”, afirma contundent, “si li va bé tenir una persona per donar el Sant Sopar, jo a totes”, exclama. La seva església fa el Sant Sopar generalment totes les setmanes. És en aquest sentit molt de tradició anglesa fer-ho setmanalment ja que altres esglésies evangèliques ho fan una vegada al mes. “Nosaltres cada setmana, sempre que hi ha rector”. El rector va marxar al

juny i es van quedar sense persona per fer-ho. “Tenim una reverenda anglesa de Sant George de Barcelona, que té la llicència de la nostra Església, i que ve una vegada al mes a Sabadell”. Per això el bisbe proposa al Daniel ser prevere i amb aquest pacte de no ser rector ell accepta. I l'ordenen el 17 de novembre a Madrid.

Actualment en Daniel Caravaca fa un màster *online* en Teologia a la Universitat Pública de Múrcia que l'imparteix amb els franciscans. El seu dia a dia, però, se centra en Barcelona, a l'Ajuntament de Barcelona. Reconeix que, en general, “hi ha molt desconeixement del món religiós”. Al ser anglicans, explica, que sol passar que la gent pensi “que som anglesos o que parlem en anglès”. Tot i que tècnicament no són anglicans, són episcopals. La comunió és anglicana. “Nosaltres som l'Església Episcopal, de comunió anglicana, que a Espanya es diu, per coses de la vida, Iglesia Española Reformada Episcopal”.

La IERE a Catalunya

A Catalunya la IERE té església a Reus, Barcelona i Sabadell. La parròquia de Sabadell la va fundar

Antoni Estruch Simó, l'avi del sociòleg Joan Estruch. Aquesta església neix perquè a l'època de la llibertat religiosa a Espanya, durant el sexenni revolucionari del General Prim, es van començar a crear les primeres comunitats no romanes. Un seminarista anglicà espanyol, **Antoni Vallespinosa**, va crear la primera església anglicana d'Espanya una mica a l'aventura, a Barcelona.

Marxa i li deixa l'església als reformats suïssos, que ara és la de la IEE del carrer Aragó. Vallespinosa comença a predicar pels pobles i el pare d'Antoni Estruch el coneix i es converteix en protestant. La IERE es funda el 1882, gràcies a un antic escolapi, **Juan Bautista Cabrera**, i amb el suport del bisbe d'Irlanda. Irlanda li dona suport econòmic i es pot construir la catedral.

Sorgeix una presència a Sevilla i es crea la IERE. Antoni Estruch entra dins d'aquest grupet de persones de la IERE i munta a Sabadell una escola que també la paga l'Església d'Irlanda.

Ell vivia de professor. "Parlem d'una època en què no existia quasi l'escola pública i ell munta la primera escola privada no confessional", relata Caravaca. Va tenir molt èxit, l'escola ocupava tot el solar. "Va ensenyar a escriure i llegir molta gent del poble". Va estar fins als anys 50 a Sabadell i crea també l'església dins del mateix edifici, tot i que l'escola era aconfessional.

La IERE va anar fundant en petits nuclis, com a Monistrol, a Olesa, Sabadell, Barcelona, Terrassa... "En aquella època teníem presència, la IERE era bastant forta fins al 1930". Després de la guerra espanyola Franco les tanca totes, i les que no eren de propietat es perden. No tornen a obrir fins als anys 50, però el bisbe de Madrid havia mort, i ja estava tot desestructurat. "Sense bisbe, sense poder nomenar preveres ni diques, no es podia fer res. Va estar l'Església a punt de desaparèixer". Després als anys 50 es va poder tornar a obrir però de forma oculta, perquè no es veïés massa. "Pràcticament era

començar de zero, i amb por". A Sabadell es va vendre el solar, es van fer pisos i es va dir que l'església no es veïés massa pel que pogués passar més endavant. "Abans la nostra església era una església normal, molt maca", explica Caravaca amb melangia. La van refer l'any 1968, "i sembla un magatzem". Hi ha aquí molt poques esglésies tradicionals anglicanes. Hi havia la del carrer Aragó, que la IEE la va vendre i hi ha blocs de pisos, l'evangèlica de Rubí que també és tradicional, "però són molt poques".

L'any 1980 es reconeix que la IERE és de la comunió anglicana, tot i que als anys 50 s'havia signat ja un acord de comunió amb els Vells Catòlics, i de fet la IERE és representant dels Vells Catòlics a Espanya. "La nostra Església a Espanya no parla de fer missa, ni fem culte", explica. "El nostre nom és ofici, ofici matutí, ofici de santa comunió, ofici vespertí, provinent de la traducció de la paraula anglesa 'servei', però servei aquí sonava a lavabo i es va decidir ofici".

Ritus mossàrab

Tenen dos sacraments, el Sant Sopar i el bateig, i cinc actes sacramentals, com la confirmació,

el matrimoni, el sacerdocí, la unció dels malalts i la penitència, però que no tenen consideració de sacrament perquè no estan a la Bíblia. "Hi ha esglésies anglicanes que sí tenen aquests actes com a sacraments, però la nostra no, depèn del país. Ens trobem entremig dels protestants i entremig dels catòlics romans".

El seu ritus és el mossàrab, el que es feia en llatí, tot i que ells el fan traduït i amb algun afegit anglicà. Tota la seva litúrgia està extreta de la Bíblia. "La nostra Església va recuperar aquell ritus eliminat pels Reis Catòlics, per diferenciar-se del Papa de Roma i també per evitar un ritus anglès que era estranger a Espanya". "Aquest ritus s'ha perdut, excepte a Toledo que es fa en una capella i en llatí". Caravaca reconeix que és molt diferent al ritus romà en expressions però l'estructura no és tan diferent.

"La comunió anglicana com a tal i els episcopals, creiem en la llibertat de consciència. El que uneix a la comunió anglicana i a les esglésies episcopals és que només a la Bíblia es troba la revelació cristiana. Es creu en la raó, en l'ordenació successiva apostòlica, i en el Credo". En tota la resta, explica, hi ha llibertat "perquè

les esglésies anglicanes sempre són molt diferents, hi ha moltes branques”.

Litúrgia i acció social

A Sabadell tenen estudi bíblic els divendres cada dues setmanes. Ara tornaran a fer escola dominical, i també es fa catequesi d'adults, i catequesi d'infants, tant pel bateig, com per a la confirmació. “Fins que no es fa la confirmació no es pot prendre el Sant Sopar”, recorda. Els dilluns tenen acció social, amb entrega d'aliments i roba, que la fan juntament amb l'Ajuntament. I tot i ser una església molt petita, la parròquia atén 210 famílies amb l'acció social. Pel que fa a fidels parlen d'una vintena fixa. En altres èpoques han arribat a ser fins a

una cinquantena, però ara amb la falta de rector, afirma, “hem notat una davallada de fidels assistents”.

Caravaca, que ha voltat per força esglésies, ha trobat a l'Església episcopal el seu lloc. “D'aquí m'agrada que hi ha una litúrgia, una valoració de la tradició, però alhora una gran llibertat de consciència, i és a l'única església a Espanya on ho he trobat. A la nostra Església hi tenen cabuda des dels sectors anglocatòlics fins a persones de tradició evangèlica. L'Església és molt lliure de pensament, tot i que la part organitzativa sí que està molt fixada”.

Caravaca, ara ja prevere, reconeix que se sent feliç perquè pensa “que les esglésies episcopals

són aquest equilibri, la via mitja, entre Roma, l'Ortodòxia i la Reforma”. Són, al seu parer, una barreja, “i aquesta mescla és molt còmode per viure”. Els problemes que es donen a la comunió anglicana, afirma, “són per temes morals i no per temes de doctrina”. Per doctrina mai hi ha problemes, afirma, “cadascú fa una mica el que vol perquè mentre acceptis el Credo, la successió apostòlica, i que la Bíblia és molt important, tens llibertat. Això mai ho trobaré en una altra Església”.

100 anys de la concessió del títol de Basílica a Vilafranca

“Entre els edificis sagrats que més honoren a la diòcesi de Barcelona, justament i merescuda és comptada l'església parroquial de Santa Maria de Vilafranca del Penedès. Construïda a llaor de la Verge, Mare de Deu, en la tretzena centúria, pot considerar-se com l'església mare de totes les parròquies de la comarca, tant per la seva antigor com per la magnificència de la seva estructura i fàbrica”. Així comença el text amb el que el 7 de gener de 1920 el cardenal **Gasparri**, secretari d'Estat, certificava la concessió del títol de basílica al temple de Santa Maria de Vilafranca del Penedès. Una basílica coneguda com “la catedral del Penedès” i que fins i tot es va arribar a especular que podria ser la seu del nou bisbat quan el 2004 es va dividir la arxidiòcesi de Barcelona.

Per celebrar el centenari d'aquest reconeixement atorgat pel papa **Benet XV**, el dimarts 7 de gener, solemnitat de Sant Raimon de Penyafort, copatró de Vilafranca del Penedès, se celebrarà una eucaristia presidida pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, amb la participació en els cants de la Schola Gregoriana de Vilafranca. En la celebració s'interpretarà l'Ave Verum de Mozart, a càrrec del cor Ave Verum, creat especialment per a aquesta ocasió, amb l'acompanyament de l'orquestra de cambra Art&So, a l'orgue Berenguer Montserrat i la direcció de Miquel Benito.

Amb motiu d'aquesta efemèride s'estrenaran unes noves insígnies pròpies de les basíliques

(conopeu i tintinacle), que es van destruir l'any 1934 i ara es recuperen. També es presentarà un nou escut basilical.

Aquesta celebració coincideix amb una nova fase de les obres de rehabilitació de la basílica, Santa Maria 2020, concretament de la part central de l'edifici: la teulada. La campanya de recaptació de fons continua oberta.

Un dies abans, el dijous 2 de gener, l'historiador **Daniel Sancho** farà una conferència sobre els 'Cent anys de la concessió del títol de basílica menor a Santa Maria de Vilafranca (1920)'.

27 basíliques a Catalunya

Una basílica és una estructura arquitectònica d'origen romà que tenia una funció econòmica i jurídica. Aquests edificis originalment servien per a les transaccions comercials a gran escala i eren també com una mena de jutjat. La seva estructura, anomenada "planta basilical", estava formada per 3 o 5 naus, de les quals una central més gran que les laterals, en les quals s'hi poden obrir galeries de finestres. Aquesta planta serà la que adoptaran els primers edificis

religiosos cristians, degut caràcter assembleari de la litúrgia cristiana i al fet que aquesta mena d'espais permetia acollir grans quantitats de persones, i establia la jerarquia que se li escau, amb els fidels distribuïts per la nau i qui presideix la cerimònia situat a l'absis que encapçala el conjunt.

Actualment, però, el nom de basílica no respon a criteris arquitectònics sinó que és el títol que es concedeix a esglésies notables per la seva antiguitat i prestigi i que frueix de certs privilegis. La concessió del títol de basílica a una església correspon al Papa.

Les basíliques poden ser majors o menors. Només hi ha 4 basíliques majors, totes elles a Roma: Sant Pere del Vaticà, Sant Joan del Laterà, Santa Maria la Major i Sant Pau Extramurs. De basíliques menors n'hi ha 1.500 a tot el món.

A Catalunya hi ha 27 basíliques menors, 9 de les quals a Barcelona: la catedral, la Mercè, Santa Maria del Mar, el Pi, Sant Josep Oriol, Sant Just i Pastor, Tibidabo, la Concepció i la Sagrada Família (títol concedit el dia de la dedicació pel papa Benet XVI, el 7 de novembre de 2010).

Les altres són: les catedrals de Tarragona, Terrassa, Tortosa, la Seu d'Urgell, Solsona i Vic, i les esglésies de Castelló d'Empúries, Igualada, Manresa, Mataró, **Sant Feliu de Girona**, Poblet, Tremp. Les últimes que han rebut el títol de basílica han estat els santuaris de **Núria** i **Meritxell** (2014) i **Balaguer** (2016). Al bisbat de Sant Feliu de Llobregat hi ha les basíliques de Montserrat i Vilafranca, concedit el papa Benet XV fa cent anys.

Noves insígnies a Vilafranca

Tradicionalment els temples amb el títol de basílica menor tenen dos símbols que els identifiquen: el conopeu i el tintinacle. El conopeu és una peça històrica de la indumentària i insígnies papals, usada en principi per fer ombra al Papa en les processons, i que actualment simbolitza la vinculació específica amb el bisbe de Roma. És una mena de para-sol amb amples ratlles alternades de color daurat i vermell, els colors tradicionals del papa (el blanc no va començar a ser utilitzat per la Santa Seu fins a principis del segle XIX). Es feia servir a les processons i actualment es col·loca a l'altar major o en un altre lloc visible.

El tintinacle (campaneta) és una peça de fusta que representa un campanar amb una campaneta al seu interior, generalment amb algun element identificatiu de la pròpia església. El seu simbolisme, ús i col·locació és paral·lel al conopeu.

La normativa vigent sobre les basíliques no es pronuncia en cap moment sobre el dret a utilitzar el conopeu i el tintinacle, ja que actualment no existeixen litúrgicament, i són només símbols tradicionals externs per identificar que una església ostenta el títol de basílica. Sí que s'esmenta, en canvi, la possibilitat d'utilitzar el símbol papal de les claus (en referència a sant Pere) en l'escut, el segell o altres ornaments propis.

Per altra banda, les basíliques tenen unes condicions i obligacions pel que fa al temple, la litúrgia i la pastoral: cal que sigui un edifici amb un perfil destacat, reconegut per la seva història, relíquies o imatges sagrades; cal que sigui un focus espiritual d'una comunitat que hi acudeix a celebrar la seva fe; cal que posseeixi un tresor espiritual i sagrat, donant culte continuat al Senyor, a la Mare de Déu i als sants allà venerats; cal que l'ofici que s'hi celebri sigui exemplar per a la resta de temples de la diòcesi; cal que promogui la formació bíblica i religiosa dels fidels, així com l'estudi i la divulgació dels documents del magisteri papal; cal que celebri les festes pròpies de tota l'Església catòlica i en comunió amb el Papa de Roma.

La basílica de Santa Maria de Vilafranca va estrenar el conopeu i el tintinacle poc després de la seva declaració com a basílica, per Corpus del 1920, però van ser destruïts el 6 d'octubre de 1934. També tenia un escut basilical que va deixar d'utilitzar-se. Ara, amb motiu del centenari, es recuperen: els nous conopeu i tintinacle s'estrenaran el 7 de gener en la missa solemne presidida pel bisbe i un nou escut s'incorpora a la imatge gràfica de la parròquia.

Primera visita del nunci a Catalunya per imposar el pal·li a Planellas

El proper dissabte el nou nunci del papa a Espanya, **Bernardito Auza**, participarà en el seu primer acte públic a Catalunya. Auza assistirà a l'eucaristia per imposar el pal·li a l'arquebisbe metropolità de Tarragona, **Joan Planellas**, que se celebrarà a les 12 a la catedral.

El pal·li és l'ornament litúrgic de llana blanca que distingeix els arquebisbes. Com cada any, el 29 de juny papa **Francesc** va entregar el pal·li als nous arquebisbes en una celebració al Vaticà, **entre ells** l'arquebisbe Planellas. Posteriorment, el pal·li s'imposa als arquebisbes en una celebració a la seva arxidiòcesi, habitualment presidida pel nunci apostòlic com a represen-

tant del papa. A Tarragona es farà el 21 de desembre. L'acte és obert i s'hi espera la resta de bisbes catalans.

Signe d'unitat

Aquest diumenge, l'arquebisbe Planellas a dedicat la **carta setmanal** a aquest esdeveniment. L'arquebisbe convida a assistir a aquesta eucaristia a la catedral i explica la història d'aquest signe episcopal. També recull les paraules del papa Francesc en la celebració del juny, en què destacava que el pal·li "recorda l'ovella que el pastor és cridat a portar sobre les seves espatlles; i és signe que els pastors no han de viure

per a si mateixos". Planellas remarca que "el pal·li és signe d'unitat i de comunió amb l'Església de Roma i implica estendre aquests llaços d'unitat i de comunió amb els altres bisbes i amb les Esglésies veïnes, per tal que, en unitat pastoral, puguem treballar conjuntament i viure la llibertat de l'Evangeli".

El pal·li té forma d'una faixa circular per damunt de la qual pengen dues tires rectangulars que es col·loquen sobre el pit i l'espatlla de l'arquebisbe en celebrar l'eucaristia, damunt la casulla. És de llana blanca amb diverses creus negra. En tres d'elles s'hi col·loquen claus de metall en record dels claus de Jesucrist crucificat.

A partir del segle XVI la data de recepció i benedicció del pal·li es va fixar, de forma simbòlica, el dia 29 de juny de cada any, solemnitat dels apòstols Pere i Pau. L'any 2015 el papa Francesc va disposar que el pal·li beneït s'imposés als arquebisbes a la seva pròpia diòcesi, però els entrega en la missa d'aquest dia a la Basílica de Sant Pere del Vaticà.

Una proposta de noves oracions per a la missa

Acaba de sortir un llibre que ofereix unes noves oracions per a la missa per a tots els dies de l'any litúrgic: *Noves oracions per a la missa*. L'autor, **Josep Lligadas**, afirma en la presentació de les motivacions que l'han dut a escriure'l, que les actuals oracions que s'utilitzen a la missa, tant la inicial (l'anomenada "col·lecta") o la final (l'anomenada "postcomunió"), i que procedeixen en general de molts segles enrere, corresponen a una manera de viure la fe, l'espiritualitat, la relació amb Déu i la presència en el món que molt poc té a veure amb com les vivim nosaltres. Per tant fan molt difícil que el poble cristià s'hi senti identificat i que pugui viure les celebracions amb plenitud.

El llibre fa una proposta alternativa partint de les oracions que des de fa un any s'han anat publicant al [blog](#) de Catalunya Religió afegint els tres cicles litúrgics complerts.

L'autor assenyala també que, si bé és cert que la litúrgia que celebrem no se l'ha de fer cadascú sinó que és la litúrgia de tota l'Església, també és cert que quan un aspecte concret d'aquesta litúrgia no respon a les finalitats que ha de complir, i els responsables oficials no donen resposta a aquesta necessitat, no sembla desassenyat suplir aquesta mancança amb una proposta.

El llibre conté, en primer lloc, les oracions del Propi del Temps, tant diumenges com dies feiners; després, les del Propi dels Santa i Santes; després, oracions per al comú dels sants i per a diverses necessitats, i finalment dos apèndixs, un amb una vintena d'oracions sobre les ofrenes i un altre amb alguns prefacis.

Josep Lligadas també escriu al blog '[Una font que sempre raja](#)'.

On escoltar el Cant de la Sibil·la la nit de Nadal?

L'any 2010 el Cant de la Sibil·la va ser declarat Patrimoni Immaterial de la Humanitat per la UNESCO. A partir d'aquesta data el nombre de representacions de la peça de teatre religiós ha anat en augment i a dia d'avui en trobem una trentena per tot el territori català.

La tradició es basa en la representació de l'arribada del Redemptor i el judici final, just abans de la missa del gall. Una obra es comença a representar al voltant de l'any 1000, i desapareix amb el Concili de Trento, quan passa a ser considerada un ritual pagà. Tot i això es va conservar residualment en alguns temples que han permès mantenir la tradició viva fins avui.

Al mapa podeu consultar quines representacions del Cant de la Sibil·la tindran lloc la nit de

Nadal o els dies previs. Si voleu afegir noves representacions al mapa escriviu-nos a redaccio@catalunyareligio.cat

Nadal Jove a Andorra

El dissabte 14 de desembre va tenir lloc el tradicional Nadal jove d'AINA a la parròquia de Canillo, al Principat d'Andorra, amb l'acompanyament de l'arquebisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives**, i del rector de sant Serni de Canillo, **Ramon Rossell**. Al matí l'equip de monitors d'AINA van portar el pessebre fins a la Vall d'Incles perquè esquiadors i excursionistes puguin admirar-lo i pregar davant d'ell. I al vespre prop de 70 monitors d'AINA van participar de l'eucaristia. L'arquebisbe Joan-Enric va demanar-los que AINA fos una escola de vida que els permetés aprendre valors i fe.

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Començar el 2020 amb l'Editorial Claret

L'Editorial Claret ha publicat diversos materials per l'any 2020 amb la voluntat de fer present la Paraula de Déu en el dia a dia, perquè aquesta esdevingui un estímul per a avançar i una guia en els moments d'esperança i d'adversitat. Destaquen *Paraula i Vida 2020*, que recull les lectures evangèliques que l'Església catòlica proposa en la litúrgia diària; l'evangeli de cada dia, acompanyat dels comentaris dels monjos de Montserrat; el *Calendari Marià de paret 2020*; el *Calendari Marià de sobretaula 2020*; i l'agenda de butxaca *Diakonia 2020*.

CLARET | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Servei Jesuïta a Migrants crida al compromís amb l'hospitalitat

Amb motiu de la celebració del Dia Internacional de les Persones Migrants, el Servei Jesuïta a Migrants (SJM) fa una crida a la societat per a construir un ferm compromís amb l'Hospitalitat amb les persones migrants, mitjançant una **campanya de recollida de suports** a la plataforma [Visibles.org](#) sota el lema **#MeComprometo**. Una cultura d'Hospitalitat que se sustenta en l'acollida de les persones que migren i la defensa dels seus drets; i en la garantia de l'accés a recursos de ciutadania i suport comunitari que facilitin la seva inclusió en la societat.

FUNDACIÓ MIGRA STUDIUM | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

FEDAC Manresa mobilitza els joves: "per Nadal, un gest"

Trenta-sis joves, alumnes del batxillerat *Bat Pro* a les escoles FEDAC acompanyats dels seus professors, han sortit al carrer aquesta setmana per oferir entrepans, caldo calent i sacs, a les persones en situació de sense llar a Barcelona. Saben que aquest gest "no ha canviat la realitat d'aquestes persones que continuen al carrer", però el valor educatiu d'aquest gest rau en veure com "els joves han canviat la seva mirada cap a qui és, i viu, diferent a ells". A nivell pedagògic, FEDAC Manresa considera que "no hi ha classe d'ètica, de valors o de religió, més eficaça que la trobada amb l'altre".

FEDAC MANRESA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

"No podem renunciar a la transmissió del missatge cristià de Nadal"

Pregó de Nadal a **Blanquerna**. Com cada any la música i el pregó ha marcat la celebració de Nadal dels centres educatius de la Fundació Blanquerna que es va fer aquest dimarts a l'Auditori Cardenal Jubany. El doctor **Clement Giné**, exdegà de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna, va demanar en el pregó "no renunciar a la transmissió del missatge cristià de Nadal". Primer cal reconèixer els valors cristians que també hi ha darrera de la celebració secular del Nadal, però sense oblidar el com "pregonar que Déu s'ha fet un de nosaltres i que és Déu que ens salva".

REDACCIÓ | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La crisi climàtica, qüestió de fons a l'ACO

"La Revisió de Vida ens pot ser útil per canviar actituds, sentiments i hàbits respecte la cura del planeta?" Aquesta pregunta ha guiat les darreres trobades de l'ACO. Les zones del Besòs i del Baix Llobregat van fer servir la *Laudato Si'* per plantejar un canvi personal en matèria de justícia climàtica. **Maria Bargalló**, consiliària de l'ACO i vicepresidenta de Justícia i Pau, va impartir la formació al Baix Llobregat. Al Vallès Occidental, la jornada 'Joves profetes del canvi climàtic' va convidar l'activista **Maria Marcet**, **Francesc Macià** de Justícia i Pau, **Marc Collado** de Joves d'Esquerra 'Verda i la militant **Ana Josefa García**.

ACO | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La sentència que obliga a entregar l'art a Aragó no es pot executar
Dg, 15/12/2019 | SEGRE

Mor mossèn Fèlix Guàrdia, exnúmero dos del bisbat de Vic molt vinculat a Manresa
Dg, 15/12/2019 | REGIÓ 7

El secretari general de l'ONU: Francisc ens ajuda a promoure la pau
Dl, 16/12/2019 | VATICAN NEWS

L'Església expressa decepció pel fracàs de la Cimera de Klima, però veu esperança
Dm, 17/12/2019 | LA VANGUARDIA

El Govern promou un conflicte de jurisdicció amb requeriment previ d'inhibició per mantenir els béns de la Franja
Dc, 18/12/2019 | LA MAÑANA

La campana olímpica de Barcelona torna a sonar
Dj, 19/12/2019 | LA VANGUARDIA

El bisbat de Vic estudia ser acusació particular contra l'exrector de Sant Vicenç
Dv, 20/12/2019 | REGIÓ 7

Detenen un excapellà acusat d'estafar gent gran al Bages
Dv, 20/12/2019 | 3/24

Dilluns 23 de desembre

- **Eucaristia de Nadal amb ACGIL.** De 20 a 21 h. Parròquia del Carme. Barcelona.
- **Concert al Monestir de Valldonzella.** 20 h. Barcelona.

Dimarts 24 de desembre

- **Misses del Gall a les diòcesis catalanes.**
 - Catedral de Tortosa. 19 h.
 - Catedral de Sant Llorenç, Sant Feliu de Llobregat. 23 h.
 - Catedral de Barcelona. 22:45 h.
 - Catedral de Tarragona. 23 h.
 - Catedral de La Seu d'Urgell. 23:40 h.
 - Catedral de Lleida. 24 h.
 - Catedral de Terrassa. 24 h.
- **Deu minuts de silenci per escoltar el Nadal.** 19 h. Mataró.
- **Missa del pollet a la Sagrada Família.** 19 h.
- **Ofici de matines i Cant de la**

Sibil·la a la Catedral de Barcelona. 22:45 h.

- **El Cant de la Sibil·la a Tarragona.** 22:45 h. Monestir de Sant Josep i Santa Anna de Tarragona - Germanes Carmelites Descalces.
- **La Sibil·la de la Llum, amb Lídia Pujol.** 23:30 h. Parròquia de Sant Joan de Gràcia. Barcelona.
- **El Cant de la Sibil·la a Castelló d'Empúries.** 23:30 h. Basílica de Santa Maria.
- **El Cant de la Sibil·la al Poblenou de Barcelona.** 23:30 h. Santa Maria del Taulat i Sant Bernat Calbó.

Dimecres 25 de desembre

- **Misses de Nadal amb benedicció Papal a les diòcesis catalanes.**
 - Catedral de Tarragona. 11 h.
 - Catedral de Tortosa. 11 h.
 - Catedral de Barcelona. 11:30 h.
 - Catedral de la Seu d'Urgell. 11:30 h.

- Catedral de Lleida. 12 h.
- Parròquia de Sant Andreu, Puigdàlber. 12 h.
- Catedral del Sant Esperit. Terrassa. 12 h.
- **Nadales a Mataró.** 20:30 h. Parròquia de Sant Josep.

Dijous 26 de desembre

- **Cinc dies d'Exercicis per a Estudiants i Joves que treballen.** Del 26 al 31 de desembre. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Seminari Intensiu d'Iniciació d'Exercicis.** Del 26 al 31 de desembre. Cova de Sant Ignasi. Manresa.

Divendres 27 de desembre

- **Exercicis espirituals.** Del 27 al 30 de desembre. Casa Mare de Déu de Montserrat. Caldes de

Montbui.

- **Retir budista de cap d'any.** Del 27 al 31 de desembre. Fundació Chökyi Ö. Vallfogona del Ripollès.
- **El Poema de Nadal, de Josep Maria de Sagarra.** 20 h. Santuari de la Mare de Déu del Carme - Carmelites Descalços. Barcelona.
- **Pregària de Taizé.** De 20 a 21 h. Caputxins de Pompeia. Barcelona.
- **Concert de nadales de Judit i Meritxell Neddermann.** De 21 a 22:15 h. Centre Cultural de Terrassa.

Dissabte 28 de desembre

- **La Bodichita: una forma altruista de pensar i viure.** Del 28 de desembre al 2 de gener. Centre Budista Tara Barcelona.
- **El Poema del Pessebre, de Joan Alavedra.** 18 h. Ateneu Terrassenc. Terrassa.
- **Concert d'orgue a Sant Llorenç de Morunys.** Església Parroquial

de Sant Llorenç.

- **Recordant Hanukkah.** De 19 a 21 h. Plaça de la Immaculada. Tortosa.
- **Misses de la Sagrada Família amb el Cor Francesc Valls.** 28 de desembre a les 20 h i 29 a les 18 h. Basílica de la Sagrada Família. Barcelona.

- **Concert a Viella.** 20:15 h. Església Parroquial de Sant Miquèu.

Diumenge 29 de desembre

- **Misses de la Sagrada Família a les diòcesis catalanes.**

- Catedral de Tarragona. 11 h.
- Catedral de Sant Llorenç, Sant Feliu de Llobregat. 12 h.
- Catedral de Terrassa. 12 h.
- Catedral de Tortosa. 12 h.
- **Missa d'Angelis a Blanes.** 12 h. Església de Santa Maria.
- **El Cant de la Sibila a Canet de Mar.** 18 h. Parròquia de Sant Pere i

Sant Pau.

- **El Cant de la Sibila a Poblet.** 18 h. Reial Monestir de Santa Maria de Poblet.
- **Concert-meditació de cap d'any a les Coves de Montserrat.** 19 h. Collbató.

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

"Canten les gotes damunt la teulada, ploren les gotes damunt del replà(...)No sents, cor meu, que la pena se'n va i les estrelles somriuen enllà?" JM.SAGARRA Aquests dies s'escolen **#intensament** als centres gotes d'il·lusions ✨, de companyia 🍷 i celebració 🎉 **#escolaambvalors**

10:57 · 10 des. 19 · Twitter for Android

Servei Solidari
@serveisolidari

Els alumnes de llengua espanyola nivell B1 de **@serveisolidari** han preparat aquest vídeo reivindicatiu per commemorar el Dia Internacional del Migrant 🌍

#DiaInternacionaldelMigrant
#DiaInternacionalDelMigrante

262 visualitzacions

18:03 · 18 des. 19 · Twitter Web App

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Il·luminació de la façana del Naixement!
Narrem tradicions de Nadal i del naixement de Jesús amb una projecció de llum, música i locució que t'emocionará!
Més informació: sagradafamilia.org/nadal-2019

[AUTOR DE L'OBRA LUMÍNICA: FERNANDO ROJO]

15:16 · 19 des. 19 · Twitter Web App

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

★ La Unió de Religiosos de Catalunya us desitja un bon i sant **#Nadal**.

9:00 · 20 des. 19 · Hootsuite Inc.

Montserrat
@montserratinfo

Inscripcions obertes al **#Curs d'Espesialització #Montserrat: #Cultura #Natura i #Espiritualitat**. Adreçat a **#guies**, agents de viatge i persones vinculades al món del **#turisme @UdGFacTurismes.cat/erki**

13:30 · 18 des. 19 · Twitter Web App

Salesians Sabadell
@SalesiansSbd

Celebració de Nadal **#ESO #Pastoral**. Després de treballar durant tota la setmana el sentit veritable del **#Nadal** en els **#BonDies** ha arribat el moment de compartir-ho amb tots els companys. **#oberta**

55 visualitzacions

21:55 · 19 des. 19 · Twitter for Android

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

"El coneixement i l'estima pels altres també poden créixer en l'escolta mútua, fins al punt de reconèixer en l'enemic el rostre d'un germà"

Amb el missatge del Papa per la **#JornadaMundialde la Pau** us convidem a l'eucaristia de l'1 de gener (Catedral BCN)
👉 cutt.ly/YrqZIUup

16:46 · 17 des. 19 · Twitter Web App

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Que els dies de descans siguin dies per compartir en família, amb amics, amb els qui estimem i ens estimen. Deixem néixer Jesús al nostre cor. Que tingueu bon Nadal i un any nou ple de felicitat!
#MaristesAra

12:49 · 20 des. 19 · Twitter Web App

Lestonnac Badalona
@LestonnacBDN

Aprent a cuidar del nostre planeta, els nois i les noies de 3r d'ESO hem fet un taller sobre canvi climàtic a Can Solei i Ca l'Arnús.

7:15 - 16 des. 19 des de Badalona, Espanya - Twitter for Android

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

L'alumnat d'ESO de **@LaSalleCassa** va interpretar la 42a edició dels Pastorets. Aquests han esdevingut 1 gran eina pedagògica. Treballen el gènere teatral, la música, els balls, aspectes com la publicitat, l'organització d'un acte, i tots els valors implícits que aquest comporta

La Salle Cassà

16:47 · 18 des. 19 · Twitter Web App

Jesuites Catalunya
@jesuitedcat

El 13 de desembre va tenir lloc a Sant Fruitós de Bages l'acte d'inici de l'Any Espinal, que tindrà lloc al llarg del 2020 i que està impulsat per l'Ajuntament del poble natal d'aquest jesuïta català. Molt agraïts a **@AjSantFruitos** de compartir-ho.
jesuites.net/comenca-lany-1...

12:50 · 19 des. 19 · Hootsuite Inc.

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Dies d'il·lusió i tradicions. Dies d'apropament i temps per compartir. Pastorets, pessebres vivents, festivals de Nadal, cantades de nadesles, quines... són moltes les opcions que tenim per apropar-nos a l'escola i gaudir d'una estona plegats! **#TotsPlegatsSomUn #PassióXEducator**

7:33 · 16 des. 19 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat
Publicitat: comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

